

عنوان مقاله:

اثر پذیری هوش در شکوفایی استعداد دانش آموزان در مدارس

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 15 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده‌گان:

لیلی نجفی - کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان، ایران

سالم قلندرزهی - کارشناسی راهنمایی مشاوره، دانشگاه پیام نور سراوان، ایران

حبیبه احمدزاده - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خسروشهر، ایران

طبیه حسینی - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

شکوفایی استعداد و هوش را میتوان به صورت اکسایی بددست آورد. برای مثال شرکت در دوره ها و کلاس های هوش به دانش آموزان در جهت رشد و پرورش هوش برای موفقیت بیشتر کمک میکند و باعث میشود استعداد های خود را بهتر بشناسند. بهتر است زاویه‌ی دید خود را قدری تغییر دهیم و در بی شناسایی استعدادهای ذاتی دانشآموزان از دیدگاه هوشهای چندگانه^۱ باشیم. با این دیدگاه، همهی دانشآموزان منحصر بهفرد خواهند بود. هیچ طرح و برنامه ای مغایر با این دیدگاه، با ذات بشر همخوانی ندارد و نمیتواند در آموزش عمومی جامعه موثر واقع شود. در روش استعدادستنجی با هوشیار (IQ) همواره عدهای برتر شمرده میشوند که در استعدادهای منطقی- ریاضی، و زبانی- کلامی برتریهایی دارند و در نتیجه عدهی زیادی از افراد طرد میشوند. برای مثال، متناسبانه در نظام آموزشی تکبعدی، دانشآموزانی که هوش فضایی خوبی دارند (یعنی خوب طراحی میکنند و نقاشی میکشند)، یا دانشآموزانی که هوش موسیقایی خوبی دارند (یعنی ریتم شعر و موسیقی را خوب میفهمند و نسبت به آواها حساس هستند)، یا دانشآموزانی که هوش بدنه- حرکتی خوبی دارند (یعنی روی حرکات بدن خود کنترل دارند و در دستورزی مهارت دارند) و دانشآموزانی که استعدادهای دیگری دارند، جایی ندارند. این دانشآموزان یا اصلا به حساب نمیآیند یا در مدرسه درجههای دو و سه محسوب میشوند. [۵]

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، هوش اخلاقی، دانش آموزان، مدرسه.

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028715>

